27/10/2022

Η εορτή του Αγίου Δημητρίου στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με μεγαλοπρέπεια εορτάσθηκε σε πολλούς Ενοριακούς Ιερούς Ναούς στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτη το διήμερο 25 και 26 Οκτωβρίου 2022. «Στους δύσκολους χειμώνες που έρχονται, θα τα καταφέρουμε μόνο με αγάπη και ενότητα», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ιερούργησε στο μικρό χωριό **Σφάκα** των 50 κατοίκων στην Λοκρίδα, όπου είχε την ευκαιρία μιας όμορφης και πνευματικής επικοινωνίας

με όλους τους κατοίκους του χωριού, καθώς και στην πολυπληθή Ενορία του Αγίου Δημητρίου στο κέντρο της Λαμίας.

Ανήμερα της εορτής στην Ενορία του Αγίου Δημητρίου Λαμίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Όρθρο και ακολούθως τέλεσε την **Αρχιερατική Θεία Λειτουργία,** αλλά και τον **μεθέορτο Εσπερινό** και την Ιερά **Λιτανεία** στον πανηγυρίζοντα ιστορικό Ναό του Αγίου Δημητρίου της Λαμίας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος με αφορμή το Αποστολικό Ανάγνωσμα του Αποστόλου Παύλου χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Οι Άγιοι ήταν και είναι υπαρκτά πρόσωπα στη ζωή μας, υπαρκτά όχι μόνο στον ιστορικό χρόνο που έζησαν, αλλά υπαρκτά στο χρόνο του σήμερα και γι ΄ αυτό με πολλούς τρόπους κάθε άνθρωπος νιώθει την παρουσία ενός Αγίου στη ζωή του. Κι αν πλησιάσουμε και μιλήσουμε με κάθε άνθρωπο και με κάθε χριστιανό όλο και κάποια εμπειρία έχει να καταθέσει ο κάθε άνθρωπος από κάποια εμφάνιση ή κάποια παρουσία ή κάποια παρέμβαση ενός Αγίου στη ζωή του, είτε παρηγορώντας σε μια θλίψη, είτε προσφέροντας λύσεις σε μια δυσκολία, είτε αποτελώντας συντροφιά στη μοναξιά είτε με οποιονδήποτε άλλον τρόπο…

Και ιδιαίτερα ο άνθρωπος ο αδύναμος, ο άνθρωπος ο οποίος αισθάνεται να καταρρέει, ο άνθρωπος ο οποίος αισθάνεται να είναι εγκαταλελειμμένος, ο άνθρωπος ο οποίος αισθάνεται όχι τόσο να τον εγκαταλείπουν οι άλλοι, όσο κυρίως να τον εγκαταλείπει ο ίδιος του εαυτός…

Άλλωστε αυτή είναι η πιο δύσκολη μορφή εγκατάλειψης, όταν αισθάνεσαι ότι δεν μπορεί να σε υποστηρίξει ούτε ο ίδιος σου ο εαυτός, δεν έχεις τη δύναμη να πορευθείς, να αντέξεις, να διαχειριστείς συναισθήματα, καταστάσεις, προβλήματα, όταν αισθάνεσαι ότι έχεις μπροστά σου πελώρια βουνά και τεράστια κύματα και δεν ξέρεις πώς να σταθείς, πώς να πορευθείς, πώς να τα αντιμετωπίσεις.

Μέσα λοιπόν σε αυτήν την πραγματική ατμόσφαιρα που βιώνει ο κάθε άνθρωπος, μέσα στον εσωτερικό του κόσμο έρχεται ο Άγιος Δημήτριος και μας λέει: «ἐνδυναμοῦἐντῇχάριτιτῇἐνΧριστῷἸησοῦ».

Πόσοι άνθρωποι πονεμένοι, δυσκολεμένοι, πόσοι άνθρωποι που έχουν τσακιστεί από αρρώστιες, από ασθένειες ή από ατυχίες, από δυσκολίες, πόσοι άνθρωποι που είναι βυθισμένοι στο πένθος, στην ορφάνια, στη χηρεία, πόσοι άνθρωποι, οι οποίοι παλεύουν με τη φτώχεια και μάλιστα στην ακραία της έκφραση, πόσοι άνθρωποι που δεν ξέρουν πώς θα ξημερώσουν και αν ξημερώσουν, πόσοι άνθρωποι, οι οποίοι ζουν μέσα σε μια τεράστια ανασφάλεια, αβεβαιότητα και αγωνία δεν έχουν στηριχθεί και δεν έχουν λάβει δύναμη όχι μόνο από το λόγο του Αγίου Δημητρίου, αλλά κυρίως από τη ζωντανή σχέση μαζί του.

Σε έναν κόσμο λοιπόν που έρχεται και υπόσχεται και τάζει, αλλά χωρίς να το προσφέρει τελικά, έρχεται ο **Αγιος Δημήτριος δια του Αποστόλου Παύλου και μας λέει:** «Σὺοὖν κακο πάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Δεν μπορεί να σταθεί η **οικογένεια** χωρίς κακοπάθεια, δεν μπορεί να σταθεί επιχείρηση χωρίς κακοπάθεια, δεν μπορεί να σταθεί σώμα ασφαλείας, ένοπλες δυνάμεις, αν δεν υπάρχουν κάποιοι που είναι αποφασισμένοι να στερούνται, να κακοπαθούν, να μην σκέφτονται το συμφέρον τους, την καλοπέρασή τους, την ευζωία τους.

Δεν μπορεί να υπάρξει μία σχέση μεταξύ δύο ανθρώπων αν δεν υπάρχουν άνθρωποι αποφασισμένοι να υποφέρουν ο ένας για τον άλλον, να στερούνται κάποια πράγματα για την αγάπη του άλλου, να μπαίνουν σε διαδικασία μιας ασκητικής προσέγγισης της ζωής. Αποδεικνύουν συνέχεια τα πράγματα ότι αυτό που μας έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι: «Τά ἀγαθά κόποις κτῶνται καί πόνοις κατορθοῦνται».

Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα της ζωής, αλλά και μόνο ένα κατόρθωμα, το οποίο έχει προκύψει από κόπο και από πόνο προσφέρει αληθινή χαρά. Όσοι τα λαμβάνουν στη ζωή τους τα πάντα έτοιμα, δεν χαίρονται τίποτα.

Οι γαλαζοαίματοι αυτού του κόσμου που νομίζουν ότι τα πάντα τους οφείλονται, δεν μπορούν να χαρούν. Μονάχα όσοι έχουν κοπιάσει, όσοι έχουν ιδρώσει, έχουν κλάψει, έχουν ματώσει, έχουν πασχίσει, έχουν αγωνιστεί, αυτοί πραγματικά χαίρονται μικρές ή μεγάλες κατακτήσεις, μικρές ή μεγάλες χαρές.

«Διὰτοῦ το πάντα ὑπομένω διὰτοὺς ἐκλεκτούς».

Ναι αξίζει. Ναι αξίζει κανείς και να κακοπαθεί και να αγωνίζεται και να προσφέρει και να δίνεται και να πορεύεται νόμιμα και κανονικά και να πορεύεται με καθαρό το μέτωπο και με καθαρή καρδιά και με το σταυρό στο χέρι και με τον σταυρό στην καρδιά και με την πίστη του Χριστού.

Αξίζει! Αξίζει! Αξίζει κανείς να αγαπά και να θυσιάζεται, διότι έστω και ένας, έστω και μία ψυχή να νιώσει την αγάπη μας, έστω και ένας άνθρωπος να καταλάβει τι είμαστε για αυτόν, και μόνο για αυτόν τον έναν αξίζει κανείς να έχει θυσιαστεί και αξίζει να έχει και συκοφαντηθεί ακόμα από όλους τους άλλους και κανείς να μην καταλάβει, αν σε καταλάβει και έστω και ένας και κυρίως αν σε καταλάβει και σε αναπαύσει η συνείδησή σου, η αίσθηση ότι έκανες το χρέος, έκανες το καθήκον σου, ότι πορεύτηκες όπως αρμόζει σε έναν πατέρα, σε μια μάνα, σε έναν σύζυγο, σε μια σύζυγο, όπως αρμόζει σε ένα πνευματικό πατέρα, σε ένα ποιμένα, σε έναν οποιοδήποτε άνθρωπο, ο οποίος διαχειρίζεται οποιαδήποτε διακονία, τότε αυτός ο άνθρωπος είναι πραγματικά γεμάτος, αυτός ο άνθρωπος είναι πραγματικά ευτυχισμένος είτε τον κατάλαβε η εποχή του είτε όχι, είτε μπόρεσε να τον ακολουθήσει η εποχή του είτε όχι, είτε η εποχή του τον λιθοβόλησε είτε η εποχή του τον έστειλε στο απόσπασμα, είτε η εποχή του προτίμησε να μείνει στο βάλτο της, στη λάσπη της, στην κακομοιριά της, στη μιζέρια της, στην νωχελικοτητά της. Αν κάποιος έκανε το καθήκον του, έδειξε το δρόμο, βάδισε το δρόμο, αυτός είναι ο πραγματικά γεμάτος, ο πραγματικά ευτυχής και αυτός μένει στην ιστορία. Μη ξεχάσετε.

Ο Άγιος Δημήτριος είναι ο νικητής, αυτός είναι αυτός, ο οποίος μετά από τόσους αιώνες προσκυνούμε, λατρεύουμε, αγαπιέται γίνεται αντικείμενο προσευχής για τους ανθρώπους, αυτός είναι που το 1912 ελευθέρωσε τη **Μακεδονία**, αυτός είναι που μπήκε ως στρατηλάτης μέσα στη συνβασιλεύουσα των πόλεων, στη Θεσσαλονίκη και ύψωσε την Ελληνική Σημαία μέσα στην Νύφη του Θερμαϊκού, αυτός είναι που απελευθερώνει τους ανθρώπους, αυτός είναι που στέκεται παρών στη ζωή μας, αυτός ναι που φαινομενικά έχασε τότε, είναι ο πραγματικός νικητής, διότι υπέμεινε δια τους εκλεκτούς, υπέμεινε και κακοπάθησε, γιατί αγάπησε και αυτή η αγάπη είναι τελικά που νικά και δημιουργεί και γράφει ιστορία μέσα στον κόσμο.

Γι’ αυτό να μην απογοητευόμαστε αν κάποιες φορές αισθανόμαστε ότι είμαστε μόνοι, να μην απελπιζόμαστε αν κάποιες φορές νιώθουμε ότι δεν μας καταλαβαίνουν ούτε οι γύρω μας, να μην το βάζουμε κάτω αν ακόμα νιώθουμε και τα ίδια μας τα παιδιά ίσως δεν μπορούν να αναγνωρίσουν το τι έχουμε κάνει για αυτά ή οι γονείς μας ή τα αδέλφια μας ή οι οικείοι μας, οι συγγενείς μας.

Η χειρότερη ήττα είναι η απελπισία και η μεγαλύτερη νίκη είναι η τόλμη και αυτή η εποχή όσο ποτέ άλλοτε, είναι μια εποχή που μας προκαλεί σε τόλμη, να τολμήσουμε και θα τα καταφέρουμε. Η εποχή που έρχεται είναι πράγματι δύσκολη, οριακή, είναι ένα μεγάλο διακύβευμα. Ή θα επιλέξουμε την

παραίτηση ή θα επιλέξουμε τη μιζέρια ή θα επιλέξουμε τη συντήρηση ή θα επιλέξουμε δηλαδή την οπισθοδρόμηση και καταστροφή ή θα επιλέξουμε την **τόλμη**, τον **αγώνα**, την **προσπάθεια**, την **αγάπη**, την **εξωστρέφεια**, το **θάρρος**, να πιστέψουμε στον εαυτό μας, τις δυνάμεις μας και να αγωνιστούμε και να κακοπαθήσουμε και να υποφέρουμε και να αθληθούμε για τους εκλεκτούς και οι εκλεκτοί δεν είναι λίγοι είναι πολλοί και εκλεκτοί είστε όλοι είναι ο λαός του Θεού, εκλεκτοί είναι όλοι άνθρωποι και γι' αυτό να δώσουμε τη μάχη και με τη δύναμη του Αγίου Δημητρίου θα την καταφέρουμε και θα τη νικήσουμε!»

Τιμητική πλακέτα στον πολιό Εφημέριο του Ναού Πρωτοπρεσβύτερο π. Δημοσθένη Κουτρομάνο

Προ της απολύσεως ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Πρωτ. **π. Δημήτριος Ατματζίδης**, Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού και του Γραφείου Τύπου της Ιεράς Μητροπόλεως, εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και ολοκλήρου του πληρώματος της Ενορίας ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο, τους Αγίους Πατέρες, τους Άρχοντες και όλους τους ευλαβείς **προσκυνητές** για την αθρόα συμμετοχή τους στις Ιερές Ακολουθίες προς τιμήν του προστάτου και εφόρου της Ενορίας Αγίου Δημητρίου.

Ακόμη παρεκάλεσε τον Σεβασμιώτατο να απονείμει τον **επιστήθιο σταυρό** και την τιμητική πλακέτα στον πολιό Εφημέριο του Ναού Πρωτ. π. Δημοσθένη Κουτρομάνο επί τη συμπληρώσει του χρυσού Ιωβηλαίου των 50 ετών ιερωσύνης, προσφοράς και διακονίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Λαμίας.

Ο π. Δημήτριος ανέγνωσε ένα σύντομο βιογραφικό του π. Δημοσθένους και εξέφρασε την ευγνωμοσύνη ολοκλήρου του πληρώματος της Ενορίας για την διακονία του στον Αμπελώνα του Χριστού.

Ο Σεβασμιώτατος αναφώνησε και μαζί του σύσσωμο το πλήρωμα της Εκκλησίας το Άξιος στον π. Δημοσθένη, σημειώνοντας ότι: «Αυτή η τιμή και η έκφραση αγάπης και σεβασμού της τοπικής Εκκλησίας και της Ενορίας δεν είναι το επιστέγασμα της διακονίας αλλά μια νέα αρχή προσφοράς στην Εκκλησία και στην Ενορία.

Μεθεόρτιος Εσπερινός και Λιτανεία

Το απόγευμα της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Μεθέορτο Εσπερινό στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Λαμίας και ακολούθως προηξήρχε της πάνδημης Ιεράς Λιτανείας στους δρόμους της Ενορίας στο κέντρο της πόλεως Λαμίας, της Εικόνος του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου, του **Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου**, του αποτμήματος της Τιμίας Χειρός του Ευαγγελιστού Λουκά, Πολιούχου Λαμίας και του αποτμήματος της Τιμίας Καράς του Οσίου Παρθενίου Επισκόπου Λαμψάκου του Προστάτη των Καρκινοπαθών, το οποίο φιλοξενήθηκε στον Ιερό Ναό ενόψει της Ιεράς Πανηγύρεως.

Η Ιερά **Λιτανεία** πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά από συστάσεως της Ενορίας και την συνόδευσε η Δημοτική Φιλαρμονική του Δήμου Λαμιέων, Ιππείς, μέλη Πολιτιστικών Συλλόγων οι οποίοι εδρεύουν εντός των ορίων της Ενορίας, του Λυκείου των Ελληνίδων, του αναβιωτικού ιστορικού αγήματος «Επίσκοπος Σαλώνων Ησαΐας» υπό του διδασκάλου Πολεμικών Τεχνών κ. Παναγιώτου Σταμέλου, του Συλλόγου Σαρακατσαναίων Ν. Φθιώτιδος «Ο Κατσαντώνης» και της Ενώσεως Ποντίων Φθιώτιδος ενδεδυμένοι με Παραδοσιακές στολές, οι άρχοντες του τόπου, καθώς και πλήθος πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τέλεσε **Αρχιερατική δέηση** έξω από το Δικαστικό Μέγαρο και ευλόγησε όλη την πόλη της Λαμίας και τους κατοίκους της.

Στα προπύλαια του Ιερού Ναού ο κ. Συμεών συνεχάρη τον Προϊστάμενο της Ενορίας Πρωτ. **π. Δημήτριο Ατματζίδη**, τους ιερείς, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και όλους τους συνεργάτες και εθελοντές της Ενορίας για την άρτια διεξαγωγή της λαμπράς Πανηγύρεως και απέστειλε για μία φορά ακόμη ένα μήνυμα ενότητοςκαι συναλληλίας σημειώνοντας:

«Στα δύσκολα που έρχονται μπροστά μας, όχι μόνο στον δύσκολο χειμώνα, γιατί ο χειμώνας μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από την περίοδο των χειμερινών μηνών, στα δύσκολα της ζωής μας, αν έχουμε αγάπη μεταξύ μας, κατανόηση, σεβασμό, αλληλεγγύη, ανεκτικότητα, μπορούμε να τα καταφέρουμε»!

Τέλος, η Ιερά Λιτανεία επισφραγίστηκε με τον Εθνικό Ύμνο, τον οποίο παιάνισε η Δημοτική Φιλαρμονική και έψαλλαν άπαντες.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Μεταξύ του πλήθους των πιστών παραβρέθηκαν: Οι Βουλευτές Φθιώτιδος, κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς και κ. Ιωάννης Σαρακιώτης, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε.

Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας, οι Δήμαρχοι, Λαμιέων κ. Ευθύμιος Καραΐσκος, Αμφίκλειας – Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή, η Περιφερειακή Σύμβουλος κ. Έμυ Αργυροπούλου, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Γεώργιος Κυροδήμος, Αντιδήμαρχοι και μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων Λαμιέων και Αμφίκλειας Ελάτειας, ο Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Στερεάς Ελλάδος Υποστράτηγος Σπυρίδων Σκλάβος, ο Φρούραρχος Λαμίας – Διοικητής ΚΕΥΠ Ταξίαρχος Μιχαήλ Κρητσωτάκης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Φθιώτιδος κ. Δημήτριος Φούρλας, ο Μεγαλομέτοχος της ΠΑΕ ΠΑΣ Λαμία κ. Πανουργιάς Παπαϊωάννου, οι τ. Βουλευτές Φθιώτιδος κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης και κ. Ελένη Μακρή, η Περιφερειακή Διευθύντρια Εκπαιδεύσεως Στερεάς Ελλάδος κ. Ελένη Μπενιάτα, ο Διευθυντής Β/θμιας Εκπαίδευσης Φθιώτιδος κ. Κωνσταντίνος Σπαλιώρας, ο Πρόεδρος του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος κ. Δημήτριος Δρακάκης, ο Πρόεδρος του ΚΤΕΛ Ν. Φθιώτιδος κ. Δημήτριος Παπαναγιώτου, ο Πρόεδρος της ΒΙ.ΠΕ.Λαμίας κ. Γεώργιος Γιαννίτσης, η Προϊσταμένη Εκπαιδευτικών Θεμάτων της Β/θμιας Εκπαιδεύσεως Φθιώτιδος κ. Αικατερίνη Καλογήρου, ο Σχολάρχης της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας κ. Ιωάννης Ζαχαράκης, εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Πανηγυρικός Εσπερινός παραμνονή της εορτής στο χωριό Σφάκα

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος στην Σφάκα, κατά τον Πανηγυρικό **Εσπερινό**

της 25ης Οκτωβρίου, αναφέρθηκε στον στίχο της Προφητείας του Ιερεμίου: «ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶἀγάπης τελειώσεώς σου» συσχετίζοντάς τόσο με το πρόσωπο του Αγίου Δημητρίου όσο και με την σύγχρονη πραγματικότητα.

“Δεν θα γίνουμε δέσμιοι των προβλημάτων και των παθογενειών μας”

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος είπε: «Είναι αλήθεια ότι όταν είναι κανείς νέος, έχει δυνάμεις να προσευχηθεί, να νηστέψει, να σταθεί όρθιος, να διακονήσει, να δουλέψει, να εργαστεί, να κοπιάζει, να τρέξει. Αυτό είναι μια μεγάλη ευκαιρία και ένα μεγάλο έλεος, γι’ αυτό και απευθύνομαι ιδιαίτερα στους νεότερους στην ηλικία τονίζοντας ότι είναι καιρός να αξιοποιήσουμε τα νιάτα μας, τη δύναμη που έχουμε, την υγεία που έχουμε, την όρεξη που έχουμε, τον ενθουσιασμό που έχουμε.

Μια **νεότητα** που δεν αγαπά τον αγώνα, την προσπάθεια, τη θέληση να προχωρήσει πιο μπροστά, να ανοίξει δρόμους, μια νεότητα που δεν αγαπά την «τελείωση», μια τέτοια νεότητα δεν έχει έλεος και μια τέτοια νεότητα γίνεται μια πρόωρη γήρανση και αυτή είναι η μεγάλη δυστυχία της εποχής μας: όταν βλέπουμε νέα παιδιά μαραμένα απογοητευμένα.

Αναμφισβήτητα φταίμε και εμείς οι μεγάλοι, φταίνε και οι συνθήκες, που επιδεινώνουν και επιβαρύνουν την κατάσταση. Ένα νέο παιδί που σπουδάζει, κουράζεται και βλέπει κλειστές τις πόρτες της αγοράς εργασίας, όταν βλέπει αναξιοκρατία, όταν βλέπει ότι για να προχωρήσεις πρέπει να πατήσεις πάνω σε πτώματα, ή πρέπει να κάνεις ανηθικότητες ή οποιεσδήποτε άλλες καταστάσεις, είναι φυσικό να απογοητεύεται έτσι ένας νέος άνθρωπος.

Εμείς όμως οφείλουμε να μην δούμε αυτόν τον κόσμο αλλά να δούμε αυτό τον κόσμο που καλούμαστε όλοι μας να δημιουργήσουμε, να διαφυλάξουμε, να περιφρουρήσουμε και αυτός είναι ο κόσμος του Αγίου Δημητρίου, ο οποίος έδωσε θάρρος στο Νέστορα, έδωσε κουράγιο, έδωσε δύναμη, έδωσε πνοή, έδωσε ενθουσιασμό, έδωσε τόλμη και τον στήριξε και πραγματικά αντιμετώπισε και νίκησε έναν παντοδύναμο για τα δεδομένα της εποχής Λυαίο.

Αυτό είχε ανάγκη η κοινωνία κι η νεότητα σήμερα. Αυτή τη στήριξη, αυτό το θάρρος και αυτή τη τόλμη, έστω και αν ζούμε σε έναν κόσμο που έχει **αδικία**, που έχει **ανισότητα**, που έχει άνιση κατανομή πλούτου, που δεν δίνει ίδιες ευκαιρίες σε όλους, που έχει τόσες **στρεβλώσεις**, τόσες **παθογένειες**, που έχει τόσα προβλήματα.

Εμείς δεν θα υποταχτούμε στα προβλήματα, δε θα υποταχτούμε και δεν θα γίνουμε δέσμιοι των προβλημάτων και των παθογενειών, αλλά ο καθένας από τη δική του πλευρά, θα ενώσει τη δύναμή του, θα στηρίξει ο ένας τον άλλον, θα ενδυναμώσει ο ένας τον άλλο και θα δώσουμε όλοι μαζί, ο καθένας από το δικό του μετερίζι, αλλά ενωμένοι όλοι μαζί για, να μπορέσουμε να προχωρήσουμε και πνευματικά και κοινωνικά και πολιτιστικά και εκπαιδευτικά και οικονομικά και θεσμικά.

Μονάχα έτσι μπορούμε να ακολουθήσουμε με αυτή την αγάπη της τελειώσεως και όχι με τον μαρασμό της παραιτήσεως, μπορούμε να πορευθούμε στις δύσκολες συνθήκες και στις δύσκολες καταστάσεις τις οποίες όντως έχουμε μπροστά μας.

Ο Άγιος Δημήτριος μπορεί να μας δώσει πολύ κουράγιο, να μας δώσει πολύ θάρρος, να μας δώσει πολλή δύναμη, να μας παρηγορήσει και να μας πληροφορήσει εσωτερικά και να μυρώσει τη ζωή μας ως μυροβλύτης, να τη γεμίσει ευωδία πνευματική για να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε το δύσκολο δρόμο της ζωής».

Ο Σεβασμιώτατος εις ένδειξιν τιμής και σεβασμού **απένειμε τον οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον Εφημέριο της Ενορίας π. Άγγελο Τσαπρούνη,** ο οποίος διάγει το 37ο έτος ιερωσύνης, ευχόμενος πατρικώς δύναμη, υγεία και

© Δημήτρης Αναξίμανδρου

© Δημήτρης Αναξίμανδρου

© Δημήτρης Λιακόπουλος

© Δημήτρης Λιακόπουλος

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου, Λάμπρος Χαραλάμπους & Γεώργιος Μπιστιόλας